

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

63. An quis, si pro enormi percussione non potest adire Pontificem,
teneatur Romam mittere Procuratorem vel epistolam pro absolutione? Ex
p. 9. tract. 4. res. 48.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

Ecce in Refo-
lutionibus
et seq.

Quos casus explanat Fragos. de Rep. Christ. tom. 2. lib. 1. disp. 2. punct. & Filiucius tom. 1. tract. 1. §. n. 37. qui omnes reducit ad tria capita, quæ inveniuntur in cap. Quamvis, de sent. excomm. Primò, scilicet, ad impedimentum corporale, sub quo reducuntur articulus mortis, inimicitia graves, paupertas, ægri- tudo, senectus, debilitas, cæcitas, &c. Secundò, ad im- pedimentum canonicum, quo asserit laborare servos, & filios familias, exercentes munus publicum, & ha- bentes aliam justam causam arbitrio boni viri. Ter- tiò, ad impedimentum ex juris beneficio, quo gau- dent mulieres, impuberes, Officiales arcantes turbam, ostiarii, Clerici simul viventes, Regulares, & nobi- les viri, ac delicati. Sed de his * infra.

* Infra hic
etiam à Ref.
65, usque ad
74. exclusi-
vè.

RESOL. LXIII.

An quis, si pro enormi percussione non potest adire Pon- tificem, teneatur Romam mittere Procuratorem, vel epistolam pro absolutione? Ex p. 9. tract. 4. Ref. 48.

Sup. hoc inf. §. 1. Negativè respondet Rodriq. in Summa, tom. 1. in Ref. 72. §. Sed tria. ad lin. 4. & lege Ref. not. seq. & in to. 9. ti. 7. ex Ref. 117. decretato in Derecho, la qual puede hazer, no sola- mente el Obispo del delinquente descomulgado, mas aun el donde se hizo la percussione, como lo nota Ino- cencio, y lo tiene alegando otros la Cappella Tolosa- na. Tambien puede el Opiso absolver de la enorme, quando no se puede acudir al Papa, ni à otro, que tenga authoridad para la absolucion. Ni basta, que pueda embiar por la absolucion, para que el Obispo no abuelva; porque no obliga el Derecho à este des- comulgado à embiar à Roma por ella, mas quiere que si puede vaya, y no pudiendo, que acuda à su Obispo, como lo nota Navarro cap. 7. n. 96. Ita ille, cui adde Coninch de Sacram. disp. 14. dub. 16. n. 241. Henriquez lib. 1. 2. cap. 3. n. 1. & lib. 6. cap. 9. n. 7. in Glossa lit. O. San- chez in Sum. tom. 1. lib. 2. cap. 13. n. 14. & novissimè Hieronymus Garciam in Sum. mor. tract. 1. diff. 3. dub. 2. punct. 5. n. 3. Castrum Palaum tom. 6. disp. 3. punct. 2. 3. §. 4. n. 18. asserentes, quod excommunicatione, seu casu Papali irretitis, qui ob legitimum impedimentum personaliter ire Romam nequit per absolutionem, po- test tamen mittere procuratorem, qui ejus nomine pe- tat, vel per epistolam petere absolutionem à Sede Apostolica, ut possit ab Episcopo suo absolvi vigore illius facultatis generalis absolventi impeditos cum onere se presentandi, licet contrarium asserat Bona- cina de cens. disp. 1. §. 3. punct. 2. cum Leone, & The- sauro; testantibus de praxi, de qua ego alibi.

Alibi sup. in
tr. 1. Ref. 197.
& in aliis
ejus tot.

RESOL. LXIV.

An Episcopus possit absolvere ex quacunque percussione Clericorum, etiam si percussor possit recurrere ad Sum- mum Pontificem, dummodo percussio sit occulta?
Et an ferè eadem facultas Mendicantibus Religiosis concessa sit? Ex p. 9. tract. 4. Ref. 63.

Sup. his pro
Episcopis &
Religiosis,
magis late
infra in Ref.
74.

§. 1. Respondeo affirmativè: etenim ex Tridentino sess. 24. cap. 6. de reform. omnibus Episcopis, seu Episcopalem jurisdictionem habentibus conceditur potestas absolventi ab hac, & ab omni alia excommu- nicatione, modò delictum occultum sit, neque ad for- um contentiosum deductum: Mendicantibus verò Religiosis ferè eadem facultas concessa est. Et ita te- net Squillante de privil. Cleric. cap. 6. n. 110. Castrum Palaus tom. 6. disp. 3. punct. 2. 3. §. 4. n. 19. & alii.

RESOL. LXV.

Quando ab Episcopo non est exigendum juramentum, ut absolvi à censura Canonici teneantur adire Pon- tificem? Ex p. 9. tract. 4. Ref. 64.

§. 1. Respondeo, ut dictum est, quod quocumque Episcopo; quando, nempe, impedimentum est per- petuum: quale est in senibus, mulieribus, morbo per- petuo laborantibus, aut iis, qui membris deficiunt: nec exigenda ab his est cautio juratoria admi- di Summum Pontificem: talis enim cautio, aut pro- missio in his esset inutilis, & ridicula. Et quavis miraculo isti postea curarentur à morbo, qui nulla naturæ vi curari potest; non tenerentur tamen adire Pontificem: quia jam plenè concessum illis est bene- ficiū. Idemque de impubere dico, postquam ado- levit: quod enim concessum est ætati, & cepit ha- bere locum, non cessat per ætatis accretionem.
2. Secundò, nonnulli, qui non habent perpetuum impedimentum possunt per Episcopum absolvi ab enormi percussione, item ob inopiam, inimicitias capitales, ægri- tudinem, & subjectionem alterius potestati, v. g. cum dominus grave patere- tur damnum ob servi man- cipiū absentiam. In quo numero interdum esse possunt juvenes, quibus iter esset periculosum: Ita de his sen- tiunt Angelus excomm. 5. n. 59. Panormit. in cap. Ex- nescitur de sent. excomm. Tabiena excomm. 5. casu 1. n. 47.
3. Terziò, officialis turbam pellens, ostiarius, & Sup- plicarius Clerici sub eodem teſto viventes, quamvis non pos- sint ab enormi, possunt tamen à mediocri percussione absolvi per Episcopum. Sed nec his injungitur, ut adeant Sedem Apostolicam cessante impedimento. Sed de hoc supra etiam dictum est. Et ita docet Gor- donus in Sum. tom. 2. lib. 7. q. 13. cap. 3. §. 5. n. 53.

RESOL. LXVI.

An Principum Ianitores, Ostiarii, &c. percutientes Cle- ricos sub pretextu officii possint absolvi ab Episcopo, quamvis percussio gravis sit, modo non sit enormi?
Et an Officialis non fortuito, & incantè, sed à iusto iurisdic- tionis percussione ex odio Clericum, semper sit remittendus ad Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedimenti?
Et queritur in hoc casu, cui incumbit onus probandi, an fortuito, vel deliberatè Officialis, (ut supra,) per- cusserit Clericum arcendo turbam, ad hoc ut declararetur excommunicatio Episcopalis, aut Papalis?
Et observatur dictis Ianitoribus, & Officialibus, (dum ab Episcopo absolventur ab excommunicatione, si quis sua- dente, contracta ob delictum enorme,) non esse injungen- dum onus se presentandi postea Sedi Apostolica, sicut etiam mulieribus, pueris impuberibus, & delicatis magna potentia id onus non injungitur. Ex p. 9. tract. 4. Ref. 55.

§. 1. Respondeo, quod Ianitor, seu Ostiarius, qui sub pretextu sui officii percutit Clericum, etiam ad per- animo injuriandi, absolvi potest ab Episcopo, quamvis percussio gravis sit, modò enormitatem non attingat. Colligitur ex c. Si vero, de sent. excomm. & ibi Glossa & Doctores. Idem dicendum est de officiali, seu apparito- re alicujus potestatis, etiam laicæ, qui arcendo turbam ex aliqua negligentia, non tamen ex proposito, Cleri- cum percutit, qui ab Episcopo absolvi potest, si percussio atrox non fuerit, ex d. cap. Si vero. Quod si arcendo sibi jurisdictionem, & quasi id licitè præstare possit, & non in defensionem ostii sibi commissi, Ecclesia- sticum percuteret, nequaquam absolvi potest ab Episcopo.